

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/80/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517223348
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7517223348.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slávky Maruščákovej a členov senátu JUDr. Rastislava Pellu a JUDr. Františka Čisovského v spore žalobcu: AGRO Komárovce s.r.o., so sídlom Komárovce 66, 044 55 Komárovce, IČO: 36206971, zastúpený JUDr. Jurajom Lukáčom, advokátom so sídlom Námestie sv. Egídia 11/6, 058 01 Poprad, IČO: 42 421 152, proti žalovanému: BOCÁNY, pozem. spol. Komárovce, so sídlom Komárovce 106, 044 55 Komárovce, IČO: 42326826, zastúpený GRABAN, TORMA & PARTNERS s.r.o., so sídlom Kováčska 53, Košice – mestská časť Staré mesto, IČO: 36730564, o zaplatenie 13.569,85 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie, č.k. 8Cb/197/2017-333 zo dňa 21.11.2022, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok Okresného súdu Košice - okolie, č.k. 8Cb/197/2017-333 zo dňa 21.11.2022.
- II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice – okolie (ďalej len súd alebo súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
  - I. Žalobu zamietá.
  - II. Žalovaný má proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.
2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 13.569,85 eur a na náhradu trov konania, z titulu bezdôvodného obohatenia.
3. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že medzi ním a žalovaným (pod pôvodným obchodným menom „Pozemkové spoločenstvo Urbariát Komárovce“) bola dňa 1.4.2008 uzatvorená nájomná zmluva, ktorou žalovaný prenechal žalobcovi do užívania poľnohospodársku pôdu o výmere 109,5943 ha, zapísanú na LV č. XXX a LV č. XXX - trvalé trávnaté porasty k.ú. A., a to za účelom poľnohospodárskej výroby. Podľa nájomnej zmluvy, ktorá bola uzavretá na 12 rokov t.j. do r. 2020, nájomca riadne uhradil dohodnuté nájomné, a to priamo členom žalovaného formou poštových poukážok, adresovaných na ich trvalý pobyt. Nájomca mal tiež právo brať z prenajatých pozemkov úžitky. Predmetné prenajaté nehnuteľnosti o výmere 109,5943 ha nachádzajúce sa v k.ú. A. žalobca riadne doteraz obhospodaruje v súlade s uzatvorenou zmluvou, pričom v roku 2015 na 103,74 ha z prenajatých nehnuteľností zasial a uskutočnil zber poľnohospodárskych plodín. Žalovaný nehnuteľnosti, ktoré prenajal žalobcovi poľnohospodársky neobhospodaruje žiadnym spôsobom. U žalobcu teda vznikol jednoznačný nárok na poskytnutie jednotnej platby na plochu, tzv. SAPS. Niekedy v r. 2016 sa žalobca dozvedel, že žalovaný v roku 2015 podal na Poľnohospodársku platobnú agentúru (ďalej len „PPA“) jednotnú žiadosť na

poskytnutie dotácie - jednotnej platby na plochu o výmere 103,74 ha, t.j. presne na rovnakú plochu, akú prenechal do nájmu žalobcovi. Podľa vedomostí žalobcu žalovaný na základe tejto žiadosti obdržal od PPA jednotnú platbu za rok 2015 sumu 13.569,85 eur. Citoval § 1 ods. 2 a § 2 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou priamych platieb, v zmysle ktorých žiadosť o priamu platbu môže podať osoba, ktorá vykonáva poľnohospodársku činnosť na území Slovenskej republiky a jednotnú platbu na plochu možno poskytnúť žiadateľovi, ak poľnohospodárska pôda je obhospodarovaná. Akcentoval v súvislosti s citovanými ustanoveniami, že žalovaný nehnuteľnosti, ktoré mu prenajal nikdy reálne neobhospodaroval, tieto obhospodaroval v predmetnom období vždy žalobca, čím v plnej miere splnil požiadavky na poskytnutie podpory v poľnohospodárstve formou priamych platieb na základe žiadosti, avšak tieto boli poskytnuté bez právneho dôvodu žalovanému. Na základe uvedených skutočností dotáciu vo výške 13.569,85 eur poskytnutú PPA žalovanému právne kvalifikoval v súlade s § 451 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) ako bezdôvodné obohatenie a žiadal, aby súd žalovaného zaviazal vydať mu toto bezdôvodné obohatenie. V súlade s § 451 ods. 2 OZ tvrdil, že žalovaný zobral na úkor žalobcu neoprávnený úžitok, a je preto povinný poskytnutú dotáciu ex lege v plnej výške žalobcovi vydať.

4. Obrana žalovaného vymedzená vo vyjadrení k žalobe spočívala v tvrdení, že žalobcovi nesvedčí aktívna vecná legitímácia, vychádzajúca zo skutočnosti, že žalobca ani neuvádza, či vôbec podal žiadosť na PPA na poskytnutie podpory a ak by aj došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, žalovaný sa mohol obohatiť maximálne na úkor štátu (PPA), nie však na úkor žalobcu. K svojej pasívne vecnej legitímácii uviedol, že Zmluva o nájme poľnohospodárskej pôdy uzatvorená dňa 1.4.2008 bola zo strany prenajímateľa uzatváraná Pozemkovým spoločenstvom, Urbariátom Komárovce a nie Bocány, pozem.spol. Komárovce, pričom žalovaný vznikol zápisom do registra pozemkových spoločenstiev až dňa 10.3.2014 a nie je právnym nástupcom Pozemkového spoločenstva, Urbariát Komárovce. Ďalej uviedol, že listom zo dňa 29.9.2012 prenajímateľ vypovedal Zmluvu o nájme výpoveďou doručenou nájomcovi 2.10.2012, a hoci žalobca neplatnosť výpovede napadol žalobou vedenou na Okresnom súde Košice - okolie pod sp.zn. 7C/133/2014, žalovaný nevidí dôvod neplatnosti predmetnej výpovede, preto nájomný vzťah medzi prenajímateľom a nájomcom bol ukončený ešte pred obdobím, ktoré je relevantné z hľadiska v tomto konaní uplatňovaného nároku. Žalovaný tiež namietal neplatnosť nájomnej zmluvy pre absenciu spôsobilého subjektu na strane prenajímateľa, ktorý v čase uzatvorenia tejto zmluvy nespĺňal zákonné podmienky existencie podľa zákona NR SR č.181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách, teda poukázal na absenciu právnej subjektivity pozemkového spoločenstva ako prenajímateľa, na absenciu platného podpisu nájomnej zmluvy z hľadiska oprávnenej osoby, na absenciu platného podpisu nájomnej zmluvy z hľadiska počtu podpísaných osôb a na neurčitý prejav vôle. Z uvedených dôvodov mal žalovaný za to, že konajúci súd nie je oprávnený v predmetnom konaní posudzovať splnenie podmienok na poskytnutie dotácie na poľnohospodársku pôdu zo strany žalovaného. Konajúci súd by konal nad rámec svojich právomocí a zároveň by zasahoval do právomocí iného štátneho orgánu.

5. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním (najmä listinné dôkazy predložené stranami sporu), zistil skutkový stav, podľa ktorého:

5.1. Žalovaný bol zapísaný do registra pozemkových spoločenstiev ku dňu 10.3.2014 pre katastrálne územie A., v zmysle listov vlastníctva č. XXX, XXX B. XXX, parcely E KN číslo 523/1, 523/3, 523/4 a 523/2. Žalovaný uzavrel dňa 15.3.2014 Zmluvu o nájme poľnohospodárskej pôdy s nájomcom - C. D., Komárovce, IČO: 30 249 830, predmetom ktorej bol prenájom poľnohospodárskej pôdy, evidovanej na liste vlastníctva č. XXX - parcela č. 523/1, na liste vlastníctva č. XXX - parcela č. 523/3 a 523/4 a na liste vlastníctva č. XXX - parcela č. 523/2. Na liste vlastníctva č. XXX, k.ú. A. sú evidované parcely registra „E“, a to parcela č. 523/3 o výmere 321 m², trvalý trávny porast a parcela č. 253/4 o výmere 2030 m², trvalý trávny porast, pričom nájomca týchto nehnuteľností je evidovaný D. C., Komárovce. Na liste vlastníctva č. XXX, k.ú. A. je evidovaná parcela registra „E“, a to parcela č. 523/1 o výmere 57 1863 m², trvalý trávny porast, pričom nájomca týchto nehnuteľností je evidovaný D. C., Komárovce.

5.2. Z odpovede Pôdohospodárskej platobnej agentúry zo dňa 19.12.2019 vyplýva, že na diel pôdneho bloku Čečejevce 3601/1 o celkovej výmere DPB 118,92 ha si v roku 2015 podali žiadosť žiadatelia AGRO Komárovce (o výmere 14,92 ha) a BOCÁNY, pozem. spol. Komárovce (o výmere 103,74 ha). Na diel pôdneho bloku Čečejevce 4602/1 o celkovej výmere DPB 52,54 ha si v roku 2015 podali žiadosť žiadatelia AGRO Komárovce (o výmere 2,5 ha a 4,68 ha), E. B. (o výmere 6,50 ha a 12,14 ha), AT

AGROCES, spol. s r.o. (o výmere 8,10 ha), BIOFARM-BUŽICKÝ (o výmere 11,98 ha), F. C. (o výmere 1 ha a 3,64 ha) a F. B. (o výmere 1,20 ha).

5.3. Z rozsudku Okresného súdu Košice - okolie, sp.zn. 7C/133/2014 zo dňa 6.5.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/76/2020 zo dňa 1.12.2021 vyplýva, že žalobca sa proti žalovanému domáhal určenia neplatnosti výpovede zmluvy o nájme poľnohospodárskej pôdy z 1.4.2008. Súd prvej inštancie uviedol, že výpoveď z nájmu poľnohospodárskej pôdy je neplatná vzhľadom na absolútnu neplatnosť zmluvy o nájme poľnohospodárskej pôdy pre rozpor s § 18 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom rozsudku uviedol, že predpokladom (podmienkou) platnosti a účinnosti hmotnoprávneho úkonu odstúpenia od zmluvy (§ 48 ods. 1 OZ) smerujúceho k právnenému dôsledku podľa § 48 ods. 2 OZ, ktorým je zrušenie zmluvy, je, že zmluva, ku ktorej sa odstúpenie vzťahuje, nie je absolútne neplatnou; inak je odstúpenie od zmluvy neplatné pre rozpor so zákonom. Konštatoval, že zmluva o nájme poľnohospodárskej pôdy z 1.4.2008 bola uzavretá na dobu 12 rokov počítanú od jej uzavretia, t.j. od 1.4.2008 do 31.3.2020, teda v čase rozhodovania odvolacieho súdu (1.12.2021) nájomný vzťah medzi stranami podľa nej skončil. V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu žalobca nemôže mať naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení neplatnosti výpovede danej žalovaným za účelom ukončenia nájomného vzťahu, ak nájomný vzťah (v čase rozhodovania odvolacieho súdu) už neexistuje, pretože zanikol uplynutím dohodnutej doby nájmu ku dňu 1.4.2020.

5.4. Z rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 3Cob/68/2021 zo dňa 28.07.2022 vyplýva, že odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice - okolie, sp. zn. 8Cb/2/2019 zo dňa 7.9.2020, ktorým tento žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie uviedol, že aktívna legitímácia pre uplatnenie práva zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie vyplýva z § 456 OZ, ktoré určuje subjekt, ktorý je v rámci právneho vzťahu zo zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie postihnutý a preto je oprávneným veriteľom. Je ním ten, v koho majetkovej sfére došlo k strate majetkových hodnôt, ktoré možno vyjadriť v peniazoch. Vychádzajúc zo skutočnosti, že plnenie neposkytol žalovanému žalobca, nestal sa preto veriteľom žalovaného, teda nie je oprávneným subjektom, t.j. nie je aktívne vecne legitimovanou osobou na podanie žaloby o zaplatenie plnenia, poskytnutého žalovanému treťou osobou. Odvolací súd doplnil, že to, že dotácia nebola pridelená žalobcovi nebolo primárne spôsobené tým, že bola pridelená žalovanému, ale výslovne tým, že žalobca administratívne konanie vo vzťahu k nej neinicioval. Ak by aj PPA plnila žalovanému bez právneho dôvodu neznamená to, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, pretože žalobca žiadosť nepodal, teda nebol v administratívnom procese znevýhodnený, t.j. žalovaný sa na jeho „úkor“ neobohatil.

5.5. Z nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. III.ÚS 312/2022-30 zo dňa 4.8.2022 vyplýva, že ním Ústavný súd SR vo výroku II. rozhodol, že uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/17/2021 z 30. marca 2021 zrušuje a vec vracia Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie. V sťažovateľskej veci (v prebiehajúcom konaní - žalobca - poznámka súdu) sa najvyšší súd zamerával na dovolaciu argumentáciu založenú na judikatúre ústavného súdu a odmietol ju dôvodiť, že pod pojem ustálenej praxe dovolacieho súdu nemožno zahrnúť rozhodnutia ústavného súdu, ktoré z pohľadu prípustnosti dovolania môžu plniť nanajvýš úlohu podpornej argumentácie. Proti tomuto postojú najvyššieho súdu ústavný súd nemá s ohľadom na dikciu § 421 ods. 1 CSP ústavne relevantné výhrady. Najvyšší súd však bol povinný postupovať ďalej a skúmať svoju referenčnú judikatúru, pretože jej presná identifikácia na účel posúdenia prípustnosti dovolania nie je povinnosťou dovolateľa. Ústavný súd neakceptuje rezignáciu najvyššieho súdu na jeho povinnosť prieskumu vlastnej referenčnej judikatúry pri § 421 ods. 1 CSP, ako to už uviedol (napr. nález sp. zn. I. ÚS XX/XXXX - G. 54, uznesenie sp. zn. III. ÚS XX/XXXX - G. 57, obe rozhodnutia aprobované rozhodnutím veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia z 27. apríla 2021 vo veci sp. zn. 1VObdo/2/2020 - bod 36). Odmietnutie dovolania tak nemožno založiť na tvrdení, že dovolateľ odkazoval na judikatúru ústavného súdu. Dovolateľ totiž nie je povinný uvádzať akúkoľvek judikatúru na účel prípustnosti jeho dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP. Tú si má vyhľadať najvyšší súd a skúmať, či niektorý z dôvodov prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP je daný. Ústavný súd už taktiež judikoval, že prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú oporu v zákone, idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu (IV. ÚS 1/02, I. ÚS 120/09).

6. Súd prvej inštancie vec po právnej stránke posúdil podľa ustanovení § 149, § 150, § 151 a § 153 CSP, právna úprava prostriedky procesného útoku, prostriedky procesnej úpravy a koncentrácia konania, § 1 ods. 1 a § 1 ods. 2 písm. a) zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov, právna úprava nájom pozemku na poľnohospodárske účely, § 14 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z.z., právna úprava nájom pozemku na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku, § 1 ods. 2 a § 2 Nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve, právna úprava predmet úpravy a jednotná platba na plochu, § 451 a § 456 prvá veta OZ, právna úprava bezdôvodné obohatenie a žalobu zamietol keď, okrem iného konštatoval i to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno preukázania existencie právneho úkonu spôsobujúceho vznik právneho vzťahu medzi ním a žalovaným a zároveň, že nehnuteľnosti uvádzané žalobcom, teda pozemky vedené na LV č. XXX B. H. XXX k.ú. A., nemajú žalobcom tvrdenú výmeru 109,5943 ha, ale len 57,4214 ha.

7. Dôvod, pre ktorý súd prvej inštancie žalobu zamietol však bol nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. V tomto smere uviedol, že žalobca odvodzoval svoj právny nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu vyplatenia dotácie - jednotnej platby na plochu od PPA žalovanému bez právneho dôvodu. Žalobca však žiadosť o dotáciu-jednotnú platbu na plochu nepodal, nakoľko, ako uviedol, v prípade, ak by takúto žiadosť podal, tak by mu nebola vyplatená zo strany PPA podpora vo vzťahu k iným nehnuteľnostiam, čím by bola ohrozená existencia žalobcu a výplata miezd pre cca 20 osôb.

7.1. Zároveň súd prvej inštancie nedôvodnosť žaloby z hľadiska bezdôvodného obohatenia vyvodil i z tvrdení žalobcu, že aj v prípade, ak by žalovaný nepodal žiadosť o jednotnú platbu na plochu o výmere 103,74 ha na rok 2015, žalobca by túto žiadosť nepodal. Za uvedených okolností sa žalovaný nemohol bezdôvodne obohatiť na úkor žalobcu, pretože jeho žiadosť o jednotnú platbu na plochu o výmere 103,74 ha na rok 2015 nemala žiaden vplyv na nevyplatenie jednotnej platby na plochu o výmere 103,74 ha na rok 2015 v prospech žalobcu. Je nesporné, že žalobca by uvedenú jednotnú platbu na plochu o výmere 103,74 ha na rok 2015 nezískal z dôvodu nepodania príslušnej žiadosti bez ohľadu na konanie žalovaného.

7.2. Nakoniec súd prvej inštancie, konštatujúc nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, uviedol, že subjektmi záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia sú na jednej strane subjekt bezdôvodne obohatený a na druhej strane subjekt, na úkor ktorého k bezdôvodnému obohateniu prišlo. Subjekt bezdôvodne obohatený mal byť žalovaný, nakoľko on bol adresátom priamej podpory - jednotnej platby na plochu - diel pôdneho bloku Ččejevce 3601/1 o výmere 103,74 ha na rok 2015 od Pôdohospodárskej platobnej agentúry. Subjektom, na úkor ktorého malo k bezdôvodnému obohateniu dôjsť, je osoba, z ktorej majetkovej sféry došlo k odčerpaniu hodnôt v prospech subjektu bezdôvodne obohatenému, teda Pôdohospodárka platobná agentúra, ktorá vyššie uvedenú priamo podporu žalovanému poskytla. Aktívne vecne legitimovaným na vydanie bezdôvodného obohatenia z uvedenej priamej podpory, jednotnej platby na plochu - diel pôdneho bloku Ččejevce 3601/1 o výmere 103,74 ha na rok 2015 v prospech žalovaného teda nemôže byť žalobca.

8. Súd prvej inštancie zároveň vo svojom rozhodnutí uviedol dôvody, pre ktoré zamietol návrh žalobcu na doplnenie dokazovania na pojednávaní konanom dňa 21.11.2022 a síce, že v zmysle § 153 CSP uplatnil sudcovskú koncentráciu konania a to vzhľadom na dĺžku konania, hospodárnosť konania a procesnú zodpovednosť strán za vedenie sporu.

9. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaný má proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

10. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalobca včas odvolanie z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), e), f), g) a h) CSP. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

10.1. Žalobca považoval za najzávažnejší odvolací dôvod postup súdu, keď na pojednávaní konanom dňa 21.11.2022 zamietol jeho návrh na predloženie nájmovej zmluvy zo dňa 1.4.2008 a po odmietnutí vykonanie tohto dôkazu vyslovil záver, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno preukazujúce existenciu právneho úkonu spôsobujúceho vznik právneho vzťahu medzi ním a žalovaným, hoci existencia uvedenej zmluvy nebola podľa odvolateľa, medzi účastníkmi konania sporná. Uviedol, že procesný

postup, ktorým súd na jednej strane odmietne vykonať dôkaz a vzápätí zamietne žalobu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena jeho nevykonania, zakladá naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písmeno e) CSP, v zmysle ktorého súd prvej inštancie nevykonaním navrhnutých dôkazov, potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, ako aj § 365 ods. 1 písmeno b) CSP, v zmysle ktorého došlo k znemožneniu, aby strana uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10.2. Odvolateľ ďalej namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a to v nadväznosti na druhý súdom nevykonaný dôkaz – nevyžiadanie si kompletného spisového materiálu z PPA za rok 2015. Podľa žalobcu súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru uvedenému v bode 25 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, kde konštatoval, že „žalobca však žiadosť o dotáciu -jednotnú platbu na plochu nepodal...“ O nesprávnom skutkovom zistení – nepravdivosti záveru súdu prvej inštancie svedčí podľa odvolateľa už samotná výpoveď konateľa žalobcu na pojednávaní dňa 21.11.2022, z ktorej vyplýva presný opak, a to že žalobca žiadosť o poskytnutie platby podal, ale z dôvodu kríženia platby žalovaným bol nútený túto žiadosť stiahnuť. Tieto skutočnosti by mal súd za preukázané, ak by návrhu na vykonanie dokazovania žalobcu vyžiadanim si kompletného spisového materiálu z PPA vyhovel.

10.3. Zároveň žalobca namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom druhá nesprávnosť skutkových zistení je súdom prvej inštancie uvádzaná v bode 24 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, kde súd procesný neúspech žalobcu stavia na nesúlade výmeru poľnohospodárskych pozemkov vedených na listoch vlastníctva č. XXX B. H. XXX a žalobcom tvrdenej výmere 109,5943 ha. K tomuto nesprávnomu skutkovému zisteniu dospel podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie z dôvodu odmietnutia vykonania dôkazu v podobe predloženia nájomnej zmluvy zo dňa 1.4.2008, jednak preto, že vo svojom rozhodnutí porovnával výmeru na listoch vlastníctva č. XXX B. H. XXX predložených žalovaným na pojednávaní dňa 21.11.2022 a nie výmeru na uvedených listoch vlastníctva v roku 2015 (teda z časového rozostupu a neaktuálnych údajov) a zároveň z toho dôvodu, že v zmysle § 12a zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskej pôdy žalobca na uvedených pozemkoch hospodáril ako na ucelených pôdnych blokoch, ktoré vznikli zámenami iných podielov na poľnohospodárskej pôde tak, aby výsledok bolo možné obhospodarovať ako jeden funkčný celok.

10.4. Nakoniec odvolateľ namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd na zistený skutkový stav aplikoval správne ustanovenia právneho predpisu, avšak nesprávne. Ako uviedol žalobca, podstatou veci totiž nie je uplatnenie dotácie z PPA, ale vydanie obohatenia o úžitok vo výške, o ktorú sa žalovaný obohatil, nakoľko hoci nebol skutočným obhospodarovateľom predmetnej poľnohospodárskej pôdy v roku 2015, v konaní s PPA tak na úkor žalobcu vystupoval a tento úžitok získal, pričom z hľadiska právneho posúdenia tohto nároku, či už ako bezdôvodného obohatenia alebo ušlého zisku, sa žalobca podaným návrhom domáhal spravodlivého rozhodnutia, ktoré by tento nečestný postup žalovaného eliminovalo.

V uvedenom smere poukázal žalobca na svoj výklad § 451 ods. 1 OZ, podľa ktorého sa sankčná povinnosť vydania bezdôvodného obohatenia vzťahuje na subjekt, na úkor ktorého sa niekto obohatil, nie na toho kto plnil. Uviedol, že normatívny text citovaného ustanovenia preto vylučuje správnosť právneho výkladu súdu prvej inštancie, podľa ktorého je v danom prípade aktívne legitimovaným účastníkom ten, kto plnil (v danom prípade PPA), pretože v takom prípade by ustanovenie § 451 Občianskeho zákonníka znelo –kto sa bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať tomu, kto plnil. Právny názor súdu prvej inštancie, ktorým považuje za aktívne legitimovaného účastníka iba toho, kto v danom prípade plnil (v danom prípade PPA) je preto nesprávny, pretože k obohateniu nedošlo na úkor platobnej agentúry, tá plnenie poskytla za obhospodárenú pôdu žiadateľovi, ale žalobcu, ktorý v čase uplatnenia žiadosti na tejto pôde riadne hospodáril a ako žiadateľ nemohol voči PPA vystupovať z dôvodu obdržania výpovede z nájmu. Ak by totiž žalobca na podanej žiadosti s PPA zotrval, ohrozil by ostatnú časť svojho uplatneného nároku a zároveň by spôsobil, že by dotačné prostriedky na predmetnú poľnohospodársku pôdu neboli napriek splneniu podmienok poskytnuté.

Z uvedeného je preto podľa odvolateľa zrejmé, že ten „na koho úkor“ žalovaný získal priamu platbu nebola PPA, hoci v danom prípade plnila, ale žalobca, ktorý mal ako oprávnený nájomca právo na všetky úžitky vyplývajúce z oprávnenia s predmetným pozemkom disponovať.

11. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za správny, zákonný, náležite odôvodnený a za spravodlivý.

K nevykonaniu dôkazov, namietanému v odvolaní žalobcom, žalovaný uviedol, že s nájomnou zmluvou z 1.4.2008 sa súd prvej inštancie náležite vysporiadal, keď v bodoch 7. a 22. odôvodnenia poukázal na právne názory prejavene v rozhodnutí Okresného súdu Košice – okolie, sp. zn. 7C/1334/2014 zo dňa 6.5.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/76/2020 zo dňa 1.12.2021, v ktorom konajúce sudy dospeli k názoru, že nájomná zmluva z 1.4.2008 je absolútne neplatný právny úkon. S poukazom na tieto rozhodnutia tak považoval zamietnutie návrhu žalobcu na predloženie absolútne neplatnej nájomnej zmluvy za konanie so zreteľom na procesnú diligenciu strán sporu, hospodárnosť konania, pri správnej aplikácii sudcovskej koncentrácie konania.

K nevyžiadaniu kompletného spisového materiálu z PPA za rok 2015 žalovaný uviedol, že skutková okolnosť, podľa ktorej žalobca nepodal žiadosť o agrodotáciu, alebo žiadosť podal ale neskôr ju stiahol, vedie k rovnakej relevantnej konklúzii, a síce že nespĺňa zákonné podmienky na pridelenie agrodotácii. Nakoniec žalovaný vo vyjadrení k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci z hľadiska agrodotácie, ako úžitku veci, poukázal na právny názor Krajského súdu v Košiciach, v jeho rozsudku sp. zn. 3Cob/68/2021, v ktorom bolo vyslovené, že agrodotácia nie je úžitkom vecí.

12. V odvolacej replike žalobca, resp. v odvolacej duplike žalovaný, títo v podstatnom zotrvali na obsahu ich vyjadrení v odvolaní, resp. vo vyjadrení k odvolaniu.

13. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP. Odvolanie prejednal podľa § 379 až § 385 CSP, z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), e), f), g), h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

14. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal otázkou, či dôvody uvádzané odvolateľom sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolania v zmysle § 365 ods. 1 CSP. Odvolateľ ako odvolací dôvod uvádza dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b), t.j., že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, písm. e), t.j. že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; písm. f), t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; písm. g), t.j. že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; písm. h), t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ide o prípustné odvolacie dôvody, preto odvolací súd odvolanie meritórne prejednal.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom stanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Článok 48 ods. 2 Ústavy SR zakotvuje právo každého, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu vo veci konať. Ak fyzická, či právnická osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa stranou sporu so všetkými tomu zodpovedajúcimi právami, ale aj povinnosťami, ktoré z jej postavenia v konaní (žalobca, či žalovaný) vyplývajú. (Nález Ústavného súdu II.ÚS 14/2001, II.ÚS 132/02, III.ÚS 171/2006). Podľa článku 6/ CSP ods. 1 strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Ustálená judikatúra ESLP opakovane poukazuje na tzv. princíp rovnosti zbraní (spravodlivé súdne konania), t.j. aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície ako protistranu. Spravodlivé súdne konanie zahŕňa aj možnosť procesných strán predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby v konaní

uspeli, právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom a právo zúčastniť sa pojednávania a ako opakovane judikoval Ústavný súd SR, že súčasťou základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva zrozumiteľne odpoveď na všetky skutkové a právne otázky súvisiace s predmetom sporu.

16. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal navrhnuté dôkazy nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

17. Ďalší odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti) zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. CSP o vykonávaní dokazovania.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP je daný vtedy, ak je možné použiť prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany, ktoré doteraz neboli uplatnené (vo vzťahu k stranám sporu ich tieto nemohli pred súdom prvej inštancie použiť bez vlastnej viny), v dôsledku ktorých súdom prvej inštancie zistený skutkový stav neobstojí.

19. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

20. Rozsudok odvolacieho súdu bol v zmysle § 378 ods. 1 CSP a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo podľa § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

21. V odvolacom konaní odvolací súd posúdil relevantnosť žalobcom tvrdených odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, preskúmal, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, vychádzajúc z ustáleného právneho názoru, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní.

22. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Odvolací súd si osvojil dostatočné a riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods.

2 CSP), pričom odvolacie dôvody tvrdené žalobcom v odvolaní, z hľadiska rozhodnutia odvolacieho súdu, nepovažuje za naplnené.

23. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, k odvolaniu žalobcu, odvolací súd uvádza:

24. Za najzávažnejší odvolací dôvod považoval odvolateľ postup súdu prvej inštancie, ktorým na pojednávaní konanom dňa 21.11.2022 zamietol návrh na vykonanie dokazovania a to predloženie nájomnej zmluvy zo dňa 1.4.2008 a zabezpečenie úplného spisového materiálu z PPA za rok 2015. Z hľadiska tejto námietky, vzťahujúcej sa na inštitút koncentrácie konania, odvolací súd najskôr všeobecne uvádza, že z normatívneho hľadiska má koncentrácia konania za následok osobitné procesnoprávne sankcie (v podobe neúčinnosti procesného úkonu strany sporu) za to, že strana sporu porušila procesnú povinnosť riadneho vedenia sporu (procesná diligencia). Povinnosť riadneho vedenia sporu je všeobecne vyjadrená v článku 8 CSP tak, že strany sporu sú povinné vykonať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany v súlade s princípom hospodárnosti. Procesné úkony nesmú viesť k prieťahom v konaní (článok 5). Účelom a zmyslom koncentrácie konania je prispieť k rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania a motivačne pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas.

24.1. Strana sporu má procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Ide o špecifikáciu všeobecnej procesnej povinnosti riadneho vedenia sporu (procesná diligencia). V prípade porušenia povinnosti predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas môže nastúpiť sankcia predpokladaná v § 153 ods. 2 a 3, prípadne však aj iné právne následky. Predloženie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktoré nie je včasné, je definované v § 153 ods. 1, druhá veta. Procesný úkon nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Toto pravidlo je lex generalis. Neaplikuje sa, ak osobitná právna úprava poskytuje strane sporu lehotu na vykonanie určitého procesného úkonu.

24.2. Vychádzajúc z obsahu odvolania, v nadväznosti na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, súd zamietol návrh na doplnenie dokazovania, okrem iného, predložením nájomnej zmluvy z 1.4.2008 a zabezpečením úplného spisového materiálu z PPA za rok 2015. V tomto smere poukazuje odvolací súd na všeobecné zásady inštitútu koncentrácie konania uvedené v bode 24 a 24.1. tohto rozhodnutia a to najmä na zásady vyjadrené v článkoch 5 a 8 CSP, ako aj na konkrétne okolnosti, podľa ktorých bola žalobcovi správa PPA doručená súdom už 3.1.2020, avšak o zabezpečenie úplného spisového materiálu z PPA za rok 2015, žalobca žiadal až na pojednávaní konanom dňa 21.11.2022, teda takmer po troch rokoch. Aj vzhľadom na charakter dôkazu, má rovnako ako súd prvej inštancie i odvolací súd za to, že tento procesný úkon mohol žalobca nepochybné navrhnúť skôr, ak by konal starostlivo a teda z hľadiska objektívneho aj subjektívneho nebol vykonaný včas, čo viedlo súd prvej inštancie k správne rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na doplnenie dokazovania v uvedenom smere. Na dôvažok odvolací súd uvádza, že týmto dôkazom mal žalobca vyvrátiť svoje vlastné tvrdenie učené v písomnej forme v priebehu konania, vo vyjadrení k podaniu žalovaného, doručené súdu dňa 2.5.2018, v ktorom doslova uviedol, že „nepodal v predmetnom prípade žiadosť o poskytnutie podpory od PPA z toho dôvodu, že, ak by takúto žiadosť podal, tak by mu nebola vyplatená zo strany PPA podpora vo vzťahu k iným nehnuteľnostiam, čím by bola ohrozená existencia žalobcu a výplata miezd pre cca 20 osôb“.

25. Vo vzťahu k predloženiu, či nepredloženiu nájomnej zmluvy z 1.4.2008, však odvolací súd zistil, že záver súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania existencie právneho úkonu spôsobujúceho vznik právneho vzťahu medzi ním a žalovaným, nie je správny. Z obsahu spisu, oboznamovaných rozhodnutí Okresného súdu Košice – okolie, sp. zn. 7C/133/2014 zo dňa 6.5.2019 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/76/2020 zo dňa 1.12.2021, ako aj vyjadrení strán sporu v priebehu konania, ktoré sa premietli i do odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku, vyplýva, že existencia nájomnej zmluvy zo dňa 1.4.2008 nebola medzi stranami sporu sporná.

26. Pre rozhodnutie odvolacieho súdu o vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, však bolo podstatné zistenie, či v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie, súd zistil skutkový stav a či zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, v smere akcentovaného dôvodu, pre ktorý žalobu zamietol - nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, v kontexte s vyššie namietanými odvolacími dôvodmi žalobcom.

26.1. Základným tvrdením žalobcu v priebehu konania, ako aj v samotnej žalobe bolo, že žalovaný získal majetkový prospech bez právneho dôvodu, argumentujúc, že na úkor žalobcu boli žalovanému od PPA za obdobie 2015 vyplatené dotácie vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré žalobca užíval v súlade s uzatvorenou nájomnou zmluvou a teda žalovaný bez akéhokoľvek dôvodu zobral na úkor žalobcu neoprávnený úžitok. Ten, kto sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil (t. j. získal priamu platbu), tak nebola PPA, hoci priamo plnila, ale žalobca ako oprávnený nájomca, ktorý má právo na úžitky vyplývajúce z nájomného vzťahu.

26.2. Z hľadiska právneho posúdenia zisteného skutkového stavu, odvolací súd uvádza, že uňho nedošlo k odklonu od právneho názoru Krajského súdu v Košiciach, vysloveného v jeho odôvodnení rozsudku, č.k. 3Cob/68/2021-162 zo dňa 28.7.2022, pri tých istých stranách sporu, rovnakom právnom titule a obdobnom skutkovom stave, kde žalobca viazal neoprávnený majetkový prospech žalovaného na vyplatenie platby od PPA za rok 2017.

26.3. Odvolací súd konštatuje, že všeobecne sa na vznik záväzkovo-právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 OZ vyžaduje kumulatívne splnenie troch zákonných predpokladov a to: existencia vzniku majetkovej výhody či prospechu vyjadriteľná peňažným ekvivalentom; bezdôvodnosť tohto stavu majetkovej výhody; obohatenie „na úkor“ iného subjektu, t. j. majetkový prírastok sa musí prejavíť v majetkovej sfére iného subjektu a teda musí existovať kauzálna väzba medzi obohatením jedného subjektu (majetkový prospech) a úbytkom (ujmou) druhého subjektu. Majetkovým prospechom (t. j. tým, čo sa má vydať) sú majetkové hodnoty vyjadriteľné v peniazoch, t. j. to, o čo sa majetok obohateného rozmnoží, resp. nezmenší, hoci sa zmenšiť mal.

26.4. Je nesporné, že suma, ktorú žalobca žiada ako bezdôvodné obohatenie vydať, je sumou tzv. agrodotácie. Samotný proces posudzovania a schvaľovania žiadostí na podporu je upravený v zák. č. 543/2007 Z.z. a to podľa pravidiel upravených v nariadení č. 342/2014 Z.z. Žiadosť posudzuje a podporu poskytuje PPA. Žalovaný prešiel administratívnym procesom a keďže splnil všetky zákonné podmienky, dotácia mu bola vyplatená. To, že dotácia nebola pridelená žalobcovi nebolo primárne spôsobené tým, že bola pridelená žalovanému, ale výslovne tým, že žalobca administratívne konanie vo vzťahu k nej neinicioval, keď svoju žiadosť zobral späť dňa 29.5.2015. Ak by aj žalovaný neinicioval úspešné administratívne konanie, neznamená to, že majetková sféra žalobcu by sa zväčšila, pretože žiadosť žalobca vzal späť (chýba teda kauzálna väzba medzi obohatením žalovaného a úbytkom žalobcu). Len pre úplnosť odvolací súd udáva, že „plnenie bez právneho dôvodu“ sa v prejednávanej spore musí viazať na vzťah žalobca - žalovaný, nie žalovaný - PPA, ako to v odvolaní tvrdí žalobca. Zároveň platí, že ak by aj PPA plnila žalovanému bez právneho dôvodu (čo v konaní preukázané nebolo) neznamená to, že sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) žalobca žiadosť vzal späť, teda nebol v administratívnom procese znevýhodnený, t. j. žalovaný sa na jeho „úkor“ neobohatil.

26.5. Zároveň na doplnenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd udáva, že poskytnutá agrodotácia nie je úžitkom veci (tvrdenie žalobcu v žalobe, že ako nájomca má nárok na to, aby z prenajatej veci bral aj úžitky § 2 zák. č. 504/2003 Z. z.). Úžitkom veci je totiž v podstate prisvojovanie si „úžitkových vlastností vecí“ bez toho, aby na to bolo potrebné akékoľvek rozhodnutie príslušného orgánu, pričom táto skutočnosť sama o sebe vylučuje agrodotáciu ako úžitok majúci základ v prenájme poľnohospodárskej pôdy.

27. Vychádzajúc z uvedeného, vzhľadom na závery vymedzené v bodoch 24 až 25 a 26 až 26.5 tohto rozhodnutia, teda nemožno vyvodíť, že procesný postup súdu prvej inštancie, kedy návrhy na vykonanie dokazovania na pojednávaní konanom 21.11.2022 zamietol, bol taký, ktorým by žalobcovi znemožnil realizáciu tých jeho procesných práv (z vyššie uvedeného hľadiska), ktoré mu CSP priznáva, a to v miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

28. Za daného stavu dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie je nedôvodné, preto podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho

konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštanície samostatným uznesením.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (ust. § 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštanícii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa ust. § 77 (ust. § 425 CSP). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa ust. § 427 ods. 1 CSP.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP, ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa ust. § 447 písm. c) CSP.

V dovolaní podľa ust. § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).